

2016. g. jūnijā

Ceļš uz Rumbasgala Tupešiem

Pagājušos Jānos daudz cilvēku vaicāja man, kā mēs esam nokļuvuši šajā lauku sētā. Katram stāstīju un skaidroju. Tā arī šogad nolēmu šo īso rakstiņu uzrakstīt.

Tātad... Mani vecāki, Marta un Austris Holanderi bija lauksaimnieki Latvijā, Vidzemē netālu no Taurupes. Otrā pasaules kara laikā, 1944.g. oktobrī, viņi kopā ar daudz citiem cilvēkiem devas bēgļu gaitās un ar laiku nonāca Vācijā. Brālis Egils un māsa Liene piedzima Latvijā, bet es ieradās šajā pasaulē Eslingenā, Vācijā. Laiku gaitā mūsu ģimene nonāca ASV Ņujorkas štatā (1950.g.), kur vecāki strādāja sēnu audzētavā. Pēc pāris gadiem, pārcēlās uz Viskonsīnas štatu un dzīvoja Milvokos (Milwaukee). Tēvs un māte pelnīja iztiku strādājot fabrikās, bet sirds jau viņiem ilgojās pēc laukiem un pēc savas zemītes.

Vairāki latvieši bija uzpirkuši mazas lauksaimniecības Tomas (Tomah) apvidu un tās pastāvīgi apsaimniekoja. Bija arī ģimenes kuras iegādājās īpašumus un tur brauc nedēļas nogalēs un brīvdienās. Tādi bija mani vecāki, Holanderi, un mana tante un onkulis, Aina un Arveds Strazdiņi.

Mani vecāki nopirka savas lauku mājas 1953. gadā. Pēc tam, kad viņi aizgāja pensijā, pārcēlās uz savu īpašumu un centās saimniekot, bet 1980. gadā pārdeva šos laukus Āmišu (Amish) ģimenei un pārcēlās uz Tomu ((Tomah). Manu vecāku bijušās mājas atrodas netālu no šīs vietas. Izbraucot pa vārtiem, pagriežas pa labi un brauc līdz kalna galam. Labajā pusē ir liela balta māja. Daudz manas bērnības atmiņas ir saistītas ar šo vietu.

Apprecējoties ar Jāni, bieži braucām ciemos pie saviem vecākiem.

1973. g. martā iegādājāmies farmu kas ir blakus šim īpašumam (Izbraucot pa vārtiem, pirmās mājas pa labi) un tur svinējām pirmos Jāņus. Mēs ar Jāni bijām daļa no aktīvas Viskonsīnas universitātes studentu grupas un latviešu tautas dejas grupu "Dārziņš pa kreisi". Pirmajos Jāņos bija mūsu draugi un viņu ģimenes, bet laiku gaitā ļoti daudz ļaužu sāk pie mums braukt (vienu gadu bija pie 200!!). Divi cilvēki kuri nebija pašos pirmos Jāņos bijām mēs ar Aiju! Aijai bija paredzēts dzimt maija beigās, bet piedzima 18. jūnijā, dažas dienas pirms paredzētajiem Jāņiem. Tātad mēs abas svinējām Madison General Hospital, Madisonā, Viskonsīnā.

Daudz gadu svinējām Jāņus šajā lauku sētā un "vecā Jāņa kalnā." Mainoties politiskai situācijai Latvijā mēs ar Jāni arvien biežāk devāmies uz Latviju pa vasaru un Jāņu svinēšanu un tās organizēšanu pārņēma mūsu bērni ar saviem draugiem. Pēdejos gados mūsu meita, Aija, un znots, Ēriks "Jānis" Kīns, ir bijuši Jāņu svinēšanas galvenie organizātori un tās sirds un dvēsele.

Pirms apmēram divdesmit gadiem, pārdevām pusi no mūsu oriģinālās lauku sētas un Amish mums uzbūvēja šeit mazu kabīnīti. Pagājušo gadu uzbūvēja pirti.

Kaut vai es (Māra Tupese), šeit "pagrozos un piepalīdzu, Tupešu Jānis ir tās sapņu sapnotājs un darbu darītājs. Viņš sauc šo vietu par savu "ulubeli" vai paradīzi.